

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์สามประการ คือ (1) เพื่อค้นหาผู้นำท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำท้องถิ่นกับสมาชิกวุฒิสภา และ (3) เพื่อศึกษาว่าผู้นำท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในจังหวัดพัทลุงอย่างไร

การวิจัยครั้งนี้ใช้แนวทางการวิจัยในเชิงคุณภาพ โดยการใช้ข้อมูลเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก เช่น สมาชิกวุฒิสภา และผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดพัทลุง

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้นำท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาอาจแบ่งได้สองกลุ่ม คือ ผู้นำแบบทางการ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครู และข้าราชการ ส่วนผู้นำแบบไม่เป็นทางการ ได้แก่ ผู้อาวุโส และนักธุรกิจในพื้นที่

2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำท้องถิ่นและสมาชิกวุฒิสภา อาจแบ่งได้เป็นสองแบบ คือ ความสัมพันธ์แบบผู้อุปถัมภ์กับผู้รับการอุปถัมภ์ และความสัมพันธ์แบบเครือข่าย ความสัมพันธ์แบบผู้อุปถัมภ์กับผู้รับการอุปถัมภ์เห็นได้จากโครงสร้างทางอำนาจแบบแนวดิ่งระหว่างผู้อุปถัมภ์หรือสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นอดีตข้าราชการ กับผู้รับการอุปถัมภ์ซึ่งเป็นผู้นำท้องถิ่น ส่วนความสัมพันธ์แบบเครือข่ายเป็นความสัมพันธ์แบบแนวนอนในแง่ของการช่วยเหลือเกื้อกูลกันประหนึ่งเครือข่ายระหว่างผู้นำท้องถิ่นกับผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้ง

3. ผู้นำท้องถิ่นตอบแทนผู้ให้การอุปถัมภ์โดยแสดงบทบาทเป็นตัวกลางในการชักจูงผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้เลือกสมาชิกวุฒิสภาโดยอาศัยความสัมพันธ์แบบเครือข่าย

This research has three objectives: (1) to search for local leaders who have influence on the election of senators; (2) to explore the relationships between local leaders and senators; and (3) to investigate how local leaders influence the election of senators in Phatthalung province.

The study is based on a qualitative approach using documents and in-depth interviews with key informants such as the elected senators and the local leaders in Phatthalung province.

The findings are:

1. Local leaders who have influence on the election of senators can be divided into two groups: formal leaders such as subdistrict headmen, village headmen, a chief executive of the Provincial Administrative Organization (PAO), chief executives of the Subdistrict Administrative Organizations (SAOs), former representatives of the National Parliament, teachers and government officials; and informal leaders such as senior citizens and businessmen in the province.

2. The relationships between local leaders and senators can be divided into two types. The first type is a patron-client relationship, and the second type is a clan-like relationship. A patron-client relationship obviously takes the form of a vertical power structure. In this structure, the patrons are the elected senators who are retired government officials and the clients are the local leaders. On the other hand, a quasi-clan relationship occurs in a horizontal power structure in the form of clan-like relationships between local leaders and constituents.

3. In order to repay their patrons, local leaders play a role as mediators in persuading constituents to elect particular senators as a sequelae of quasi-clan relationships.